

### **16. 3. ХИПОТЕЗИТЕ, ЗАЛЕГНАЛИ В ОСНОВАТА НА РАДИОВЪГЛЕРОДНИЯ МЕТОД**

Теоретичната идея за измерването на радиовъглеродната възраст е много проста. Трябва само да знаем:

1. Обемното съдържание на радиовъглерод в момента на излизането на обекта от обменния фонд,

2. Точния период на полуразпада на радиовъглерода  $C^{14}$ .

И като вземем достатъчния обем на образеца, трябва да измерим количеството радиовъглерод в този момент, след което с просто изваждане и делене да изчислим времето, изминало от момента, когато обектът е излязал от обменния резервоар, до момента на измерването. Но на практика тази външно проста идея се сблъсква със значителни трудности. Веднага ще отбележим, че всяко НАМАЛЯВАНЕ на относителното количество  $C^{14}$  прави образеца – поради едни или други причини – „ПО-ДРЕВЕН“.

### **16.4. МОМЕНТЪТ НА ИЗЛИЗАНЕТО НА ОБЕКТА ОТ ОБМЕННИЯ РЕЗЕРВОАР**

Първо, какво означава „моментът на излизането на обекта от обменния резервоар“? ПЪРВАТА ХИПОТЕЗА на Либи е изградена върху това, че този момент съвпада с момента на смъртта. Няма да споменаваме, че моментът на смъртта може да се различава от момента, който интересува историците (например парчето дърво от гробницата на фараона може да е отсечено доста преди построяването на гробницата), ясно е, че идентификацията на момента на излизането на обекта от обменния резервоар с момента на смъртта е вярна само „в първо приближение“. Работата е там, че след смъртта на обекта ВЪГЛЕРОДНИЯТ ОБМЕН НЕ СПИРА. Забавя се, придобива друга форма и това обстоятелство трябва да се взема предвид. Известни са най-малко [110], с. 31, три процеса, които протичат след смъртта и променят съдържанието на радиовъглерод в организма:

1. гниенето на органичния образец,
2. изотопната обмяна със страничен въглерод,
3. абсорбцията на въглерод от околната среда.

М. Дж. Ейткин пише: „Единствено възможният тип разлагане е образуването на въглероден окис и двуокис. **НО ТОЗИ ПРОЦЕС НЕ Е ОТ ЗНАЧЕНИЕ**, тъй като е свързан само с **ОТДЕЛЯНЕТО НА ВЪГЛЕРОДА** (986), С. 149. Изглежда, тук М. Дж. Ейткин има предвид, че тъй като окисляване-